

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 10

DECEMBER 1949

5. AARG.

JULI „FREM“ 1949

Et aar er ved at rinde ud, og 1. halvleg af sæsonen 1949—50 er til ende. I pausen kan man passende se tilbage paa 1. halvlegs resultater og indsats og eventuelt finde nye og bedre ideer til 2. halvlegs slagplan. Skal vi se tilbage paa den svundne halvsæson, kan vi vel i det store og hele være nogenlunde tilfredse. Vi var alle klare over, at sæsonen ville blive kritisk, og at det ville blive svært at klare de nødvendige points til at holde os borte fra sidstepladsen. Det vi først og fremmest spejdede efter var, om holdet, efter den store udskiftning, ville vise sig at have det talent, som skulle være grundlaget for genopbygningen, og hvor lang tid det vil tage for de unge spillere at vænne sig til 1. divisionsfodbold og lære af de erfaringer, som man uvægerligt høster fra kamp til kamp. Samtidig var vi ogsaa klare over, at i den »læretid« maatte mange af disse ting opvejes ved et energisk arbejde, en god kondition samt et ukueligt fighterhumør. Og jeg synes, at holdet har indfriet disse forventninger. Der har været gjort et udmærket træningsarbejde, der har været kæmpet i alle vore kampe lige til sidste minut, og talentet har vist sig i pænt spil i marken, selv om vi saa har været svage foran maal.

Der er endnu mange ting at rette og mange ting at lære samt meget arbejde at gøre, før vi naar op paa fordums højder, og der er det gode, at spillerne ved det og er parat til at gøre dette arbejde. Og saa har man lov til at tro og haabe, at vejen frem ikke ligger saa langt borte. Vi har været ramt af uheld og sygdom i efteraaret, og det er selvfølgelig kedeligt midt i arbejdet med at spille holdet ind, men det har dog ogsaa medført det gode, at spilleudvalget har været tvunget til at prøve nye folk, og disse eksperimenter har sikkert givet dem adskillige gode tips, for man jo ogsaa se den kendsgerning i øjnene, at for igen at faa et stærkt og slagkraftigt 1. hold, er det nødvendigt at have en stærk reservestab til at imødegaa uheld og sygdom.

For de øvrige hold har efteraaret været paa det jævne, naar man ser bort fra ynglingene. Seniorafdelingen har jo ogsaa mærket til uheldene og sygdommen paa 1. hold, saadan noget mærkes gennem alle rækker. I ynglingerækken stiller vi for første gang med 4 hold, og det er i øjeblikket blevet til tre 1. pladser og en 2. plads, bedre kan det ikke let være, men det er jo muligt, at dersom seniorafdelingen lægger beslag paa 2—3 af de bed-

re ynglinge, at slutresultatet saa bliver noget ringere. Juniores er under gennemsnittet i aar, medens drenge og lilleputter hører til den bedre halvdel.

Tilgangen til yngre afdeling var i begyndelsen af sæsonen saa stor, at den truede med at sprænge alle rammer. Hele organisationen af træningen maatte tages op til en revision, og juniorinspektøren og kontoret havde nogle travle dage, inden det hele klappede. Det maa imidlertid forudses, at tilgangen til afdelingen vil vokse aar for aar, — der bygges som aldrig før i kvarteret omkring Valby Idrætspark — og vore lokaler er allerede nu, 7—8 aar efter indflytningen, ved at være for smaa. Dette, i forbindelse med at vi stærkt savner en gymnastiksal til beskæftigelse af drengene i vintermaanederne, fordi der — i den lille og umoderne sal klubben faar lov at leje af skolemynighederne ikke maa spilles bold (tekniske boldøvelser) eller maa bruges gummifodtøj, og derfor ikke har nogen som helst gavn af den, — har faaet bestyrelsen til at undersøge muligheden af at bygge en egen gymnastiksal i forbindelse med vort nuværende hus og samtidig en udvidelse af omklædningslokalerne for ungdomsafdelingen. Vi ved, at der fra **kommunens** og **Københavns Idrætspark**s side ses med den største velvilje paa det fritidsarbejde, som — til gavn for en stor skare ungdom — udføres af klubben, og har det bedste haab om, at det skal lykkes os at naa en løsning, som ligger indenfor de rammer vi kan magte. Vi haaber til generalforsamlingen i marts at kunne stille medlemmerne et konkret forslag til løsning af dette vigtige spørgsmaal.

— — —

Et spørgsmaal har netop fundet sin løsning i disse dage, spørgsmaalet om forhøjelsen af erstatningen for tabt arbejdsforejeneste. Ligesom sidste gang erstatningen blev forhøjet er initiativet udgaaet fra klubben, som dennegang rejste spørgsmaalet om yderligere forhøjelse engang i maj maaned.

Jeg vil tro, med de oplysninger som jeg i dag er i besiddelse af, at spørgsmaalet nu er løst paa en maade, der tilfredsstiller alle. Meget faa spillere vil for eftertiden komme til at sætte penge til af betydning ved at skulle repræsentere deres klub eller land i fodboldkampe. Det er altsaa en af amatørreglerne, man her har revideret. Vi her i klubben kunne godt have tænkt os, at DBUs bestyrelse, efter den henstilling de har faaet, havde taget amatørreglerne som helhed op til en revision, en revision som bl. a. er nødvendiggjort af tipstjenestens indførelse, men det har man i første omgang nægtet. Vi — og andre som har samme indstilling — agter imidlertid ikke at lade tingene udvikle sig yderligere uden, at der er gjort et nyt forsøg paa en revision. Hvad det drejer sig om, og hvilke problemer der skal løses, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men vil, naar situationen engang er afklaret, komme med en redegørelse.

Red.

60 aar - 1. december

1. december fyldte Hjalmar Christophersen 60 aar. Hans holdkammerat har her skrevet en forsinket fødselsdagshilsen:

Naar jeg ved denne lejlighed skal skrive et par ord om »Hjalle«, som hans kælenavn var, da han spillede i FREM, er det baade med glæde og vemod, at tankerne gaar tilbage til den tid, da vi spillede paa hold sammen.

Hjalle kom til FREM i aaret 1903 og spillede til 1914, deraf de sidste 5 aar paa 1ste hold og i den periode var han sin klub en god spiller, foruden en god kammerat, som vi alle kom til at holde af. — Desværre var denne tid kun alt for kort — en haard sygdom slog ham ud omkring 1914 og derved blev hans rige evner som fodboldspiller afbrudt paa en haard og brutal maade. — At han gennem alle de aar, der siden er gaaet, har baaret sin sygdom med taalmodighed — ja, endog med et smil paa læben, naar han sad i sin sygestol og hilste paa sine gamle venner, har tit forundret mig, for naar »Hjalle« kan være, som han er trods sin sygdom, hvordan bør vi andre saa ikke være, som er raske. — Men nu kan det være nok med de tunge aar. — Jeg husker bedst de lykkelige, hvor vi spillede vore kampe, og hvor Hjalle var den, der tog slævet, — det var bare et ord, saa var han baade her og der — altid med et smil paa læben, og den første til at gøre en god indsats for sin klub. Han naaede da ogsaa at komme paa landsholdet mod Norge, hvor vi vandt med 7—0 i Stockholm 1912 ved De olympiske lege. Hjalle kan se tilbage paa mange gode sportsminder, og naar han nu hver søndag følger fodboldspillet gang i Idrætsparken, kan han derigennem opnaa de samme glæder, som vi andre, der forlængst ogsaa er færdige med at sparke til bolden.

Vi indenfor Boldklubben FREM glemmer dig ikke, og sammen med vennerne sender jeg dig de bedste ønsker for fremtiden.

Sophus Nielsen.

— — —
Medlemsbladet beder ogsaa »Hjalle« modtage vore hjerteligste lykønskninger!

Aktive seniores

Naar man laaner tøj!

Det hænder for enhver, at man kommer ud for at træne og saa opdager, at man har glemt f. eks. sine strømper hjemme, det kan ske for os alle, og saa laaner man sig frem den aften. Men det sker, at man fra en bøjle i tørrerummet laaner tøj, hvis ejermand maaske ikke selv er til træning den dag; og saa hænder det, at man glemmer nummeret paa bøjlen, og naar ejermænd kommer næste gang, savner han et eller andet.

Skulle det nu ske, at du en aften laaner noget tøj fra en kammerats bøjle, saa bid mærke i nummeret paa bøjlen og hæng det dér igen. Men skulle du gaa hen og glemme nummeret, *saa aflever det laante til opsynsmanden!* Saa har ejermænd stadig en chance for at faa tingene igen, og saa har du vist, at det kun var et *laan*.

h. o.

Foraarstræningen Seniores

Da der ikke kommer noget medlemsblad i januar, maa vi allerede nu gøre opmærksom paa, at vinterferien slutter sidst i januar, idet den første træningsdag er fastsat til den 29. januar 1950 kl. 10.

Læg mærke til datoen og husk den, og lad nu ikke vejret holde jer hjemme, selv om det skulle være en smule koldt; naar blot man klæder sig godt paa, mærker man ikke kulden, og det varme bad venter bag efter. Spilleudvalget haaber at se alle møde op, jo flere vi er, jo morsommere er det at starte, og husk saa: Vi har et job forude, nemlig at forbedre positionen for samtlige hold.

Husk datoen!

Søndag den 29. januar kl. 10.

Spilleudvalget.

Husk nytårsfesten!

Walter Christensen

INGERSLEVSGADE 126 ✕ TELEFON VESTER 4078

**Alt i møbler,
persiener,
tegninger og tilbud,
kvalitets haandværk,
omstopning og
reparationer udføres**

Fodbold allevegne fra

XIX

Indtryk og oplevelser i selskab med englændere og skotter herhjemme — og paa rejse i England og Skotland.

Det er ingen hemmelighed, at »Stævnet« behandler sine gæster godt — ja, sommetider næsten forkæler dem — og denne gode behandling gaar selvfølgelig mest ud over vore gæster fra de britiske øer, ikke for at ligge paa maven for dem, men fordi de er vore læremestre, og først og fremmest fordi de er vore gode venner gennem en lang aarrække. Og det er ikke blot med god mad og drikke, der kæles for dem — kød, æg, smør og mælk er der stadig ikke overflod af paa den anden side af Vesterhavet — men ogsaa vore mest yndede turistattraktioner giver vi dem lejlighed til at stifte bekendtskab med. Turen til Nordsjælland er obligatorisk, og hvornaar præsenterer den danske reviera sig smukkere end netop i maj — med nyudsprunget blomsterflor og lysegrønt løv. Turen langs Øresund til **Kronborg** og besøget paa **Fredensborg** og musæet paa **Frederiksborg slot**, hvor især ridder salen er sikker paa at vække begejstring, er en 100 pct. succes. Som »fremmedfører« for dem har jeg lært Danmark og København bedre at kende. Steder, man aldrig har haft tid til eller tænkt at besøge, faar man set — og begejstres sammen med vore gæster. **Rosenborg slot**, hvor man ikke har været, siden man gik i skole, Kongens repræsentationslokaler paa **Christiansborg**, store industri virksomheder, København set fra en sejltur rundt i havnen, nye dele af Danmark set fra en bus paa fart i landet i stedet for hastige fodboldrejser med ekspres og lyntog, **Grejsdalen**, **Dollerup bakker**, **Rebild** o. s. v. o. s. v. Der er smukt i Danmark, og vore gæster rejser hjem og fortæller, hvad de har set og oplevet, og er den bedste turistpropaganda, Danmark kan ønske sig. Vi har mange beviser paa, at de sætter pris paa alt, hvad de har set, og alt hvad der er gjort for dem, og at de hellere end gerne kommer tilbage, baade paa fodboldture og mange af dem tillige paa private ferierejser. —

»Stævnet« burde have tilskud af turistforeningen til dette arbejde!

De bedste beviser paa deres taknemmelighed og venskab ligger i de to rejser, »Stævnet« har haft til England, inviteret af klubber, der har følt sig godt behandlet og sluttet et varmt venskab med os. Rejsen i 1946 var en storslaet oplevelse, og **Portsmouth's** rundhaandede invitation her i efteraaret blev, saa kort som nu rejsen var paa grund af den hjemlige turnering, nogle dejlige dage for deltagerne og et straalende bevis paa deres glæde ved at gøre noget for os som tak for deres besøg her, besøg som — det kunne man mærke — de ville mindes for livet.

— — —

Det er den første lørdag i juni, ikke nogen særlig bemærkelsesværdig dag for os danskere, men for briterne er det **Derby-dag**. Aarets største hestevæddeløb rides om eftermiddagen i **Epsom** og er det store samtaleemne mellem alle sportsinteresserede briter, hvor i verden de end befinder sig. — Jeg er paa vej til Slagelse med **Dundee F. C.** i vor private bus, og ved frokosten i en restaurant i Roskilde efter et besøg i **Roskilde Domkirke**, var det store samtaleemne naturligvis det forestaaende Derby. Og ligesaa naturligt skulle der, naar briter diskuterer forestaaende væddeløb, laves et sweepstake. Hver deltager maatte af med to sh. eller to kr., og Dundee's direktører rundede den indkomne sum op til 100, hvorefter hver af vi 18—20 mand trak lod om de formodede 18—20 mest fremtrædende heste i løbet, og præmierne blev sat til 50, 30 og 20 kr. for de første tre. Saa var man klar til at gaa derbyet i møde, blot var der tilbage at spørge os, om vi kunne være i Slagelse til kl. 3, saaledes at vi kunne overvære radio-transmissionen af løbet. Da det viste sig ugørligt, og vor chauffør, som forøvrigt var en af vognmandsforretningens indehavere, desværre maatte beklage, at han ikke havde radio i vognen, var det ligesom et lille strejf af skuffelse bredte sig hos vore gæster, men vi lovede at fremskaffe resultatet hurtigst muligt efter vor ankomst til Slagelse.

Naa — vi startede paa vej til vort bestemmelsessted, men et par hundrede meter nede ad gaden stoppede bussen igen, og chaufføren forsvandt i nogle minutter. Da han vendte tilbage, viste det sig, at han havde været inde i en forretning og købt en transportabel radiomodtager, som skulle kunne tage England. Stemningen var straks paa højdepunktet, og medens alle de skotske sange fra »**Annie Laurie**« og »**Loch Lomond**« til øjeblikkets populære melodier fra »**Annie get your gun**« klang fra selskabet, gled vi mod Slagelse.

Klokken nærmede sig et kvarter i 3, tiden for

radio-transmissionen, og vognen blev stoppet, da dens motor ikke var afskærmet til radio. Og paa en dejlig sommerdag, paa en grøftkant et sted mellem Ringsted og Sorø, laa saa et lille stykke England med hovederne inde i højtaleren og fulgte et hestevæddeløb hjemme. Da løbet var forbi, og spændingen udløst gennem »Nimbus«s sejr efter maalfotografering i et af de »tætteste« opløb i derby'ets historie, og »hesteejerne« havde faaet deres gevinst, var man klar til at køre videre. En behagelig afbrydelse i turen og en oplevelse rigere.

Derby-dagen var reddet.

Vi sidder en formiddag ude paa vort dejlige baaneanlæg i Valby Idrætspark. Vi — er Dundee F. C., spillere og ledere og i selskab med dem er en af Skotlands førende sportsjournalister **Bob Kingsley**, eller bedre kendt i sit hjemland under sit skrivemærke »Rex«. Spillerne var ude til lidt let træning, et bad og noget massage, medens vi var en tur gennem vort hus, som imponerede dem meget. Specielt var »Rex« nysgerrig og spurgte om mangt og meget. Medens vi svarede, saa godt vi kunne, trak han af og til et stykke papir frem og noterede ned, og jeg har senere læst hans beretninger fra sit ophold her i Danmark, hvor han er fuld af ros og meget imponeret over organisationen og de dejlige fodboldanlæg, han har haft lejlighed til at bese.

Under samtalen kom vi ogsaa ind paa pressens betydning for sporten, og jeg fortalte bl. a., at under en bladstrejke her i byen havde vi ikke mærket nogen nedgang i besøget til fodboldkampene, men dog saa pressens betydning, naar f. eks. et professionelt boksestævne skulle »bankes op«, selvom de udenlandske bokkere, som deltog, viste sig at være rene »slagteofre«. Han spurgte om min mening om den engelske sportspresse, og jeg kunne da ikke dy mig for at fortælle om den ligegyldighed, hvormed den havde behandlet de olympiske lege. Om de to spalter med petit paa bagsiden hver dag, blot med de nøgne resultater, medens en testmatch i cricket paa samme tid blev behandlet paa forsiden med tomme høje bogstaver og en 5—6 spaltet overskrift.

Og saa morer »Rex« sig med at fortælle, at i England og Skotland er de fleste af aviserne afhængige af deres sportssider. Bladet kunne iøvrigt være halvdaarligt, men havde sportssiden det, de fodboldbegeistrede englændere ville læse, solgte det sig selv. Fodbold, heste- og hundevæddeløb med omtale og tips, — det var, hvad man forlangte af bladet. Og som bevis for pressens afhængighed af sporten fortalte han, at en stor Glasgowavis fornylig — i en periode hvor »Glasgow-Rangers« — Skotlands »Arsenal« og forgudede glamour boys — spillede mindre godt og skuffede sine mange tilhængere (»Rangers« har mellem 70.000 og 90.000 tilskuere til sine hjemmekampe) — gik ned med 50.000 eksemplarer i sit søndagsoplag! Folk ville simpelt hen ikke om søndagen læse om det skidt, »Rangers« havde lavet i sin kamp om lørdagen, og er der noget at sige til, at samme avis med angst

og bæven ventede paa »Rangers« come-back? — 50.000 aviser mindre er jo noget der mærkes, og økonomisk er bladet næsten afhængig af, at »Rangers« til stadighed befinder sig i toppen i den skotske league. Naar man hører noget saadant, ved man saamænd ikke, om man kunne ønske sig, at noget lignende kunne ske herhjemme!

Paa sin sidste tur i Danmark i aar var Dundee F. C. ogsaa i **Viborg** og spillede en kamp 2. pinse-dag den 6. juni. Kampen var et led i festlighederne omkring **grundlovens** 100 aars jubilæum, og Dundee's spillere og ledere fik nogle dejlige og interessante dage og morede sig godt. Viborg var jo ogsaa bispesæde i middelalderen, og biskop Gunner var en nær ven af Valdemar Sejr og havde stor indflydelse paa kongen ved udarbejdelse af »jydske lov«, vort første tilløb til en grundlov i Danmark, og byen havde derfor gjort noget særligt ud af festlighederne ved jubilæet i sommer. Der var store historiske optog baade fra tiden omkring »jydske lov«s tilblivelse, aar 1241, og fra tiden omkring den nuværende grundlovs tilblivelse, aarene 1836—1849. Og det var straalende gjort med omkring 3000 medvirkende i gamle historiske dragter, stort opbud af heste og gamle vogntyper. Endvidere var der hele dagen musik i gaderne og om aftenen asfaltbal i smukt illuminerede gader afsluttet med et straalende festfyrværkeri, saa man forstaar, at skotterne morede sig.

Grundlovsjubilæet kunne jo heller ikke undgaa at blive berørt ved arrangørernes middag for Dundee om aftenen, og i sin svartale paa velkomsten komplimenterede Dundee's formand, **J. Gellatly**, byen for de smukke og farverige optog, som han haabede, han havde faaet noget godt ud af paa sin farvesmalfilm og glædede sig til at vise hjemme i Dundee. Han lykønskede Danmark med jubilæet af vor første frie forfatning og dannelsen af vort første parlament. Derefter kom nogle muntre bemærkninger om, at ganske vist havde England haft en **fri forfatning og et parlament i omkring 1000 (tusind) aar**, men det med det **frie** var nu hurtigt overset, for **nu** var man naaet dertil, at det var et **embedsmandsvælde**, og at man paa de britiske øer følte sig underkuet af regeringens embedsmænd. Bemærkningen vakte vild jubel, især blandt skotterne. Traaden blev straks taget op af ordføreren for Viborg »Alliancen«, som straks rejste sig, og paa udmærket engelsk forklarede skotterne, at vi paa mange maader var bagefter England, saaledes

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter

SPORTING SAM . . . . . By Reg. Wootton

Frispark dommer!

En anden lille historie fra banen fortalt af Englands bedste sportstegner.

havde vi ogsaa i dag paa fodboldbanen været for langsomme, men at der her endelig var et punkt, hvor vi havde vist os en hel del hurtigere end de, for vi havde i dag kun været hundrede aar om at naa til det standpunkt, som de havde været tusind aar om. Man kan kun gætte sig til jubelen, det er den slags slagfærdige replikker, som skotterne kan lide, og stemningen holdt sig resten af aftenen paa disse højder denne vellykkede dag i det skønne Viborg.

Jeg skulle en tur til **Portsmouth** med »Stævnet« og benyttede lejligheden til forinden at smutte en tur op til vore venner i Dundee. Det var en lørdag jeg kom dertil og dumpede lige ned i spillerfrosten før den dags turneringskamp. Efter de første glade hilsener var udvekslet, blev jeg bænket ved bordet og bad dem ikke lade sig forstyrre af mig, men fortsætte den heftige diskussion, som jeg ikke kunne lade være at bemærke, de var midt i, da jeg dumpede ind. Og saa lyttede jeg for at opfatte aarsagen til diskussionen, og selv om det var svært at følge med, fordi den skotske dialekt nu var fremherskende, saa forstod jeg dog saa meget, at det var de to store Glasgow-klubber, »Rangers« og **Celtic**, det drejede sig om. Nu havde jeg om morgenen i toget paa vej fra **Prestwick** til Dundee læst i avisen, at Celtic havde bedt det skotske fodboldforbund aflyse en forestaaende turneringskamp, som klubben skulle spille mod »Rangers« paa deres bane **Ibrox Park**. Aarsagen var, at Celtic følte sig daarligt behandlet ved en kamp paa samme bane et par lørdage forinden i en kamp i den skotske league-cup. De mente sig forfulgt af »Rangers« publikum — der havde været 90.000 tilskuere til kampen; den er det lokale derby og svarer til, naar f. eks. de to Londonklubber **Arsenal** og **Chelsea**, eller de to Manchesterklubber »The City« og »United« spiller mod hinanden, — mente sig snydt af dommeren, der bl. a. havde givet »Rangers« et, efter deres mening, fuldstændigt forkert straffespark og yderligere havde vist en Celtic-spiller ud, mente sig daarligt behandlet af modstanderen og paastod, at en af deres spillere med fuldt overlæg var blevet slaet i stykker. Derfor ville de ikke spille kampen og gav gerne afkald paa deres part af entréindtægten, subsidiært ville de forlange kampen spillet paa en neutral bane og hente en dommer op fra England, som de dog ville være med til at bestemme hvem skulle være.

Det skotske fodboldforbund skulle have møde den følgende mandag, og det var altsaa dettes med spænding ventede afgørelse, der havde sat denne diskussion i gang. Det undrede mig noget, at man ikke kunne enes bedre indenfor de store klubber, og da jeg sammen med **George Anderson** kørte ud til **Dens Park**, Dundee's bane, kunne jeg ikke lade være at »stikke« til ham. Han kiggede lidt paa mig og spurgte saa til min store forundring, om vi var protestanter eller katolikker i Danmark. Jeg kunne ikke forstaa, hvor han ville hen, men svarede som sandt er, at den danske folkekirke var protestantisk, og at vi kun havde meget faa katolikker i landet. Han saa lidt paa mig igen, og saa kom det efter nogle sekunder: »You are damned lucky, Bill.« Nu var jeg helt desorienteret og saa meget uforstaaende ud, men saa kom historien. Han fortalte, at i Skotland tilhørte den overvejende del af befolkningen den protestantiske kirke, men der var en hel del katolikker ogsaa. **Celtic** er, og har altid været betragtet som en katolsk klub og en hel del kværuletsk og jesuitisk i sin indstilling — ogsaa under kampene paa banen. Klubben var altid sikker paa, at hvor den end spillede rundt om i Skotlands byer, havde den altid en del af det lokale hjemmepublikum med sig, nemlig den katolske. Derfor var den ikke særlig velset mange steder, og der var tit ufred og spektakler under kampene. (Jeg har nogle gange set, hvad engelske professionels hjemme har tilladt sig paa en bane uden særlig paatale fra dommeren, saa dette her maa være noget ganske ekceptionelt). Og videre fortalte han, at han havde flere gange haft chancen for at faa gode unge spillere til en billig penge, men renoncerede, da han hørte om deres katolske opdragelse, og foretrak ikke at løbe risikoen for spektakler. »Tag aldrig mere end en eller højst to katolikker paa holdet,« sagde han til mig, som om jeg ogsaa havde den slags spekulationer. Han havde talt sig varm, da vi naede til Dens Park og sluttede med at haabe, at fodboldforbundet ville afvise klagen. At den blev afvist og kampen beordret spillet som oprindeligt fastlagt med den engang udpegede dommer, tilføjer jeg for fuldstændighedens skyld, og at den forløb i fred og ro uden en eneste mislyd, kan jeg ogsaa fortælle, men mærkeligt og interessant paa sin maade er det at høre, at man ogsaa derovre kan komme ud for den slags problemer.

(Fortsættes.)

Visk.

Fra aarets sidste kamp mod AB (2-2)

Øverste billede: Kampen er forbi og et point er atter reddet. Spillerne forlader banen vaade og snavsede. Fra venstre ses Holger Olsen, Harald Gronemann, Bastrup Birk, som tænksomt tar sig til hovedet, Flemming Andersen, som har kræfter til at løbe fra banen, Bent Jørgensen klapper Ib Bengtsson paa skulderen, den genopstandne Colberg og St. Blicher, der er ved at smøge ærmerne op. Skal der foregaa noget i omklædningsrummet?

Nederste billede: Bent følger ABs maalmand op, medens Bastrup Birk ser strengt paa ham, og Holst Petersen afventer begivenhedernes udvikling.

Foto: Erik Mønster.

Kender I det, at man er inviteret til sølvbryllup. Man har lovet at holde talen for sølvbrudeparret, og naar man saa kommer, saa er sølvbrudgommen løbet bort om morgenen med trusel om, aldrig at vende tilbage. Og man maa lave talen lidt om. Det er ikke let. Hvad skal man sige: Kære Vera, du skal se, han kommer nok tilbage i løbet af nogle aar, eller: Kære Vera. Der er andre mænd i verden. Jeg føler mig i en saadan festtalers sted, naar jeg i dag — den 26. november 1949 — efter besked fra Vilhelm Skousen skal sprede julestemning i vort medlemsblad. For ærlig talt: **Vi ligger ikke lunt i svinget.** Inden dette blad kommer abonnenterne i hænde, skal vi ganske vist møde AB, og der er jo den mulighed, at vi tæver dem med 8—1. De har jo maattet sælge Ivan, og der er jo saa megen forkølelse paa denne aarstid. Hvorfor skulle det ikke ramme udehos dem? Lundberg som forbundsfælle kan vi ikke regne med. Ganske vist siger han sædvanligvis efter hver kamp, AB har haft: De andre burde have vundet. Men under kampen gør han ikke noget for det, i hvert fald ikke nok.

Vi ligger ikke lunt i svinget. Vort mandskab er for nykonfirmeret, og Sofus Hansen er for gammel. Han fyldte 60 forleden. Dem derimellem har vi maattet afhænde til Italien. Naar jeg slukøret kommer hjem fra Parken søndag eftermiddag, spørger konen deltagende:

— Naar, hvor faa maal scorede Frem'erne saa i dag?

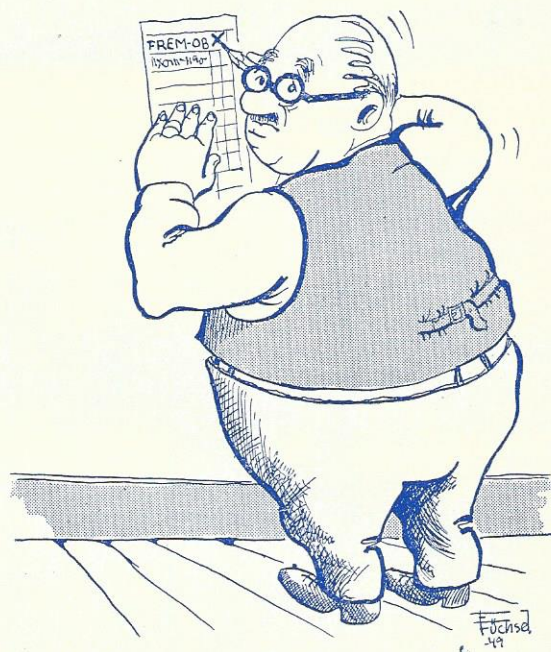
— Ca. fem. De andre fik fire.

— Jamen, det er da ikke noget at være ked af, saa vandt vi da.

— Ikke helt, min pige, i de fem maal er medregnet de tre, som John skød nede i Milano.

Imidlertid — vi bør ikke tabe modet. Men helt let er det jo ikke. Hvis vi da bare stod sammen,

men det gør vi ikke. Antallet af forrædere indenfor boldklubben Frem er i løbet af afvigte efteraar steget med flere hundrede procent. Jeg skal ikke nævne navne, men selv en mand som sekre-

tær Svane, som jeg hidtil har regnet for regulær i flere henseender **tippede uafgjort i kampen Frem —OB.** Paa den maade fik han en tolvver. Det blev nemlig uafgjort. Han solgte altsaa sin gamle klub for nogle faa tusinde kroner, medens jeg, der

havde tippet Frem som sikker vinder tabte mit indskud. Kære venner, tag ikke imod H. C. Hansens Judas-penge. Tip altid Frem som vinder! Det kan højst koste jer tolv kroner om ugen. En god samvittighed er fundet for de penge. Naar Frem atter kommer op engang, vil der blive udsendt et særligt Bovrup-kartotek over dem, der tippede paa fjenden. Tænk paa det.

★

Alt dette kunne være undgaet. Jeg kunne have afværget det. Det var kun tankeløshed, at jeg ikke gjorde det. Den 2. august i det ulykkelige Olympiade-aar 1948 stod jeg i træningslejren i Richmond park pr. London. I sovesalen laa John Hansen paa en høj briks — in natura, medens en herre masserede hans mod stjernerne vendte bagparti — hvad det nu skulle til. Jeg kunne som ingenting have væltet briksen, hvorved han mindst havde beskadiget tre—fire fodrodsben. Maaske havde jeg faaet otte aar — loven er streng i England — men John havde ikke stillet op, og fodboldshøkerne fra Juventus havde aldrig set ham. Det var tankeløshed fra min side. Bittert at tænke tilbage paa. Men alt kan vendes til det gode. Julen

er børnenes tid. Lad os haabe, at **John og Pløger med tiden skaber smaa Hansen'er og Pløgere**, som de kan sende hjem til Valby. De har ikke solgt mere end sig selv, og re-eksport er tilladt.

★

Til sidst: Der er folk, der gaar og snakker skadefrydefuldt om den dag, da Frem skal stille op mod Døllefjelde-Musse. Det sker ikke. Vi stoler paa Kjeld, paa Flemming, paa Leif, Holger, Arne, Olaf, Ib, Mogens, de forskellige Bent'er og ikke et ondt ord om Harald. I har mast godt nok paa. Ikke mindst lille Olaf. Klubben bør give ham en billet til Nøddebo præstegaard. Det er med nisser. Det

er morsomt. Det vil gaa altsammen, naar I nu bliver fortrolig med, at den lille opstilling af hvide stænger med en overligger paa i den anden ende, det er maalet.

Glædelig jul!

Jonas.

✧ SENIORES ✧

Efteraarets kampe er nu overstaaet, og spillerne har nu et pusterum til en gang i januar, hvor træningen genoptages før slutspurten i turneringerne. Det har været en ubehagelig halvsæson at komme igennem — af flere grunde; først og fremmest selvfølgelig fordi vort 1. holds kamp for at bevare pladsen i det fine selskab har skaffet os bevægede timer i Idrætsparken og paa fremmede baner, dernæst uheld og sygdom blandt spillerne, ting som under normale forhold ikke ville have skaffet os større bekymringer med hensyn til spillestyrke, men som nu, efter den store flugt til udlandet, skaffede os nogle urolige dage og en del hovedbrud.

Men var der hovedbrud og bekymringer, saa var der til gengæld ogsaa glædelige ting imellem, og en af de glædeligste var, at holdet har vist en god kampaand og -glæde, lad saa være, at spillet ikke altid har været lige godt, det er ikke let, naar spillerne alle vegne faar læst og paaskrevet, hvor vigtigt det er at faa points for at undgaa nedrykning o. s. v. Holdet har hele tiden prøvet paa at spille fodbold og viste da ogsaa, efter min mening, en opadgaaende linie, indtil pludselig fire mand var sat ud af spillet, saa skulle spilleudvalget igen til at eksperimentere, og at dispositionerne kan diskuteres, det er klart, men meningerne vil jo altid være delte, og da navnlig i en brydningstid.

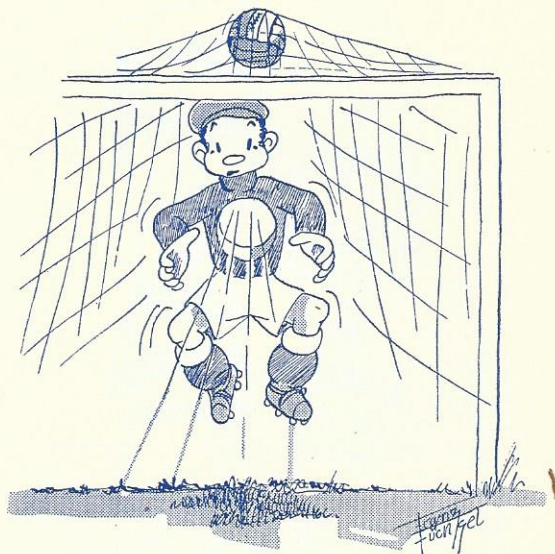
Holdet spillede dog et par kampe, hvor de havde overtaget, men evnen til at omsætte overlegenheden i marken til maal manglede, og vi satte points til, hvor vi faktisk burde have sikret os, saa kom kampen mod ØB, og det blev med et mildt udtryk en rodet forestilling, men ud af rodet reddede vi to vigtige points. Mod OB saa vi vel det daarligste, holdet præsterede i efteraaret, men lykken stod os bi og hjalp forsvaret med at holde buret rent, og her lykkedes det at hale eet point hjem, og endelig sluttede vi af med kampen mod AB, hvor holdet igen havde faaet lidt facon over det, og to maal fra holdets »Benjamin« Olaf reddede endnu et point, saaledes at vort udbytte blev ialt seks points i efteraaret. Det var lidt mindre, end vi haabede paa, men forhaabentlig bliver udbyttet til foraaaret mindst lige saa stort, og i saa fald tror jeg, det er nok til at klare frisag.

Selvfølgelig er det ikke tilfredsstillende at »klare frisag«, maalet er selvfølgelig at faa holdet saa godt spillende, at det kan slutte højere oppe i rækken, og det **kan** gøres, men det vil kræve træning og atter træning.

Københavnsserien var for os ogsaa en blandet fornøjelse, først paa sæsonen saa vi B-holdet plukke points hist og her ved glimrende kampaand og vilje til at faa noget ud af det, men senere gik holdet lidt bag af dansen, hvilket skyldtes, at de mange spilleruheld i væsentlig grad gik ud over dette hold, men jeg forventer at se holdet score endnu en del points til foraaaret, naar vi igen kan starte med fuld spillerstab.

A-holdet derimod kunne ikke rigtig komme i gang og stod en tid under B-holdet, men pludselig var formen der, og holdet sluttede mellem de bedste i rækken, og der bør det absolut kunne holde sig, især da hvis det bevarer viljen til at vinde, som det gav sig udtryk i holdets sidste kamp mod ØB, hvor det efter at have været bagud 0—2 til der manglede 13 minutter kom igen og vandt kampen 3—2. Det er det, vi skal have frem, viljen til at gøre en indsats baade under træning og i kamp.

A-rækkeholdet spillede en del gode kampe og scorede i en periode rask væk points, men ogsaa her mærkedes de mange sygemeldtes fravær, og i

Et »plet« skud!

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

de sidste par kampe gik det holdet mindre godt. Stillingen er dog bedre end normalt for dette hold, og til foråret scorer holdet sikkert igen en del points, saa stillingen kan forbedres yderligere.

B-rækkeholdet ligger lunt i svinget, bortset fra en uheldig start mod HIK, hvor spillerne svigtede og udeblev, er holdet gaaet fra sejr til sejr, og det maa absolut have betingelser for at vinde rækken og dermed retten til at faa bægre med tilhørende festlighed.

Nu ved sæsonens slutning ønsker jeg paa spilleudvalgets vegne at sige spillerne tak for første halvleg af 1949—50, vel har I sommetider drillet og ærgret os, men det er ting som hurtig overstaas, til gengæld har I jo sikkert heller ikke altid været enige med os i vore dispositioner, men saadan er det nu engang, maalet har dog hele tiden været fælles for os alle, nemlig at faa det bedst mulige ud af vore anstrengelser til gavn for »Frem«. **God ferie og en god jul og et godt nytår ønskes alle af spilleudvalget.** h. o.

Stillingen for seniores

K. S. I, pulje b.

Fremad A	10 kampe	16 points
B 93	10	14
KB	10	10
Frem a	10	10
KFUM	9	9
ØB	10	9
1903	10	7
AB	10	7
HIK	9	6
Frem b	10	6

A. I, pulje b.

Brønshøj	10 kampe	14 points
Fremad A	10	14
AB a	9	13
1903	10	13
KFUM	10	12
AB b	10	7
Frem	10	7
KB	10	7
HIK	9	6
Hvidovre	10	4

B. I, pulje b.

B 93	9 kampe	18 points
Frem	9	14
Fremad A	9	10
1903	9	10
HIK	9	10
KFUM	9	8
Brønshøj	9	6
SIF	9	5
ØB	9	5
Hvidovre	9	4

✧ Yngre afdeling ✧

Som lovet i sidste nummer vil vi nu, da efteraarskampene er overstaet og vi gaar i vinterhi, kaste et blik tilbage og se lidt paa, hvordan de respektive afdelinger har klareret sig, samt hvordan stillingen tager sig ud i de forskellige rækker.

Ynglingeholdene har gjort det ualmindeligt flot. Af de 4 hold vi deltager med overvintrer de 3 paa førstepladsen og det fjerde som en fin nr. 2. Det kan jo ikke være ret meget bedre, og selvom materialet er godt og stort, er holdene ikke kommet sovende til de fine placeringer. Der er blevet ydet en ganske fortræffelig træningsindsats af alle drenge, og da man samtidig kan mærke, der hersker et ypperligt kammeratskab i afdelingen, maa dette jo i forening med gode evner give bonus. Selvom en af 1. ynglingenes bedste folk nu er blevet flyttet op i seniorafdelingen og flere maaske følger efter, er jeg dog ikke i tvivl om, at holdene alligevel til foråret vil forstaa at hævde klubbens farver paa samme smukke maade som hidindtil.

Juniorholdene, der ellers i en arrække har hævdet sig smukt mellem de bedste, har i efteråret svigtet og møder med resultater og placeringer, der er betydelig ringere, end vi er vant til fra den kant. Selvom spillerstaben ikke er saa god i bredden som de nærmest foregaaende aar, har vi dog saa gode folk paa alle holdene, at det ikke skulle være nødvendigt at sætte saa mange points, overstyr, som tilfældet har været i dette efteraar. Nu maa vi jo haabe, at I strammer jer ganske betydeligt op, saaledes at vi, naar anden halvleg til foråret er slut, har forbedret stillingen ikke saa lidt.

I drengesafdelingen ligger det paa det jævne — det har ikke været det store sus, men holdene har klart sig pænt og vil sikkert til foråret vise forøget styrke. Dog skal det siges, at vort 1. drengehold har klareret sig over forventning og i lang tid laa som nr. 1 i deres række.

Med lilleputterne har det været baade op og ned — 1. og 2. hold har ikke hævdet sig særlig godt, men har ogsaa haft mange svære udekampe og menes at have chancer for til foråret at rette betydeligt paa stillingen. 3. lilleputhold har derimod været suveræn — vundet alle sine kampe paa 1 nær og overvintrer som en flot nr. 1.

I de tre pokalturneringer lever alle vore hold. Til slut vil vi ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et heldbringende nytår. Og hermed stillingen i de forskellige rækker.

P. M.

I. ynglinge		K.	P.	Maal
Nr.	Klub			
1	Frem	9	16	41—10
2	B 93	8	14	30—12
3	KB	9	12	22—17
4	AB	9	11	26—14
5	Brønshøj	9	9	28—27
6	Fremad A.	9	9	19—21

7	B 1903	9	7	20—22
8	KFUM	9	5	10—35
9	ØB	9	3	23—31
10	HIK	8	2	13—43

2. ynglinge a

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	Fremad A.	9	15	35—12
2	Frem	9	14	30—8
3	KB	9	13	36—21
4	ØB	9	11	33—22
5	B 1903	9	10	25—15
6	AB	9	10	25—26
7	B 93	8	7	21—14
8	KFUM	9	6	16—29
9	Brønshøj	9	2	14—53
10	HIK	8	2	13—48

2. ynglinge b

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	Frem	7	13	28—4
2	AB	7	11	23—14
3	B 1903	7	10	17—12
4	ØB	7	8	32—19
5	Fremad A.	7	6	12—20
6	KB	7	6	28—27
7	KFUM	7	2	6—29
8	B 1908	7	0	2—23

2. ynglinge c

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	Frem	6	11	27—5
2	SIF	6	11	26—6
3	Sundby	6	8	21—12
4	Rødovre	6	5	13—15
5	Hvidovre	6	5	7—21
6	Husum	6	3	5—31
7	Viktoria	6	2	7—33

1. junior

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	B 93	9	16	27—8
2	Fremad A.	9	15	18—5
3	B 1903	9	10	15—10
4	AB	9	10	12—10
5	KFUM	9	9	12—15
6	ØB	9	8	8—10
7	KB	9	8	11—17
8	Brønshøj	9	6	10—19
9	HIK	9	4	15—23
10	Frem	9	4	3—15

2. junior

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	KB	9	17	24—7
2	B 1903	8	12	28—4
3	AB	8	11	23—9
4	Fremad A.	9	10	14—11
5	B 93	9	9	17—14
6	Frem	9	9	18—16
7	KFUM	9	9	16—21
8	HIK	9	6	13—28
9	ØB	9	3	2—20
10	Brønshøj	9	2	7—30

3. junior a

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	AB	9	16	38—6
2	KB	9	15	39—10
3	ØB	9	11	13—16
4	Frem	9	10	29—9
5	B 1903	9	10	13—32
6	B 93	9	8	19—17
7	KFUM	9	6	9—22
8	HIK	9	6	16—26
9	Fremad A.	9	5	7—22
10	Brønshøj	9	4	8—31

3. junior b

Nr.	Klub	K.	P.	Maal
1	Sundby	9	17	54—1
2	Frem	9	15	43—4
3	AB	9	15	13—3
4	KB	9	11	27—10
5	CIK	9	10	17—34
6	Skovshoved	9	8	18—24
7	ØB	9	8	19—25
8	Hellas	9	4	3—46

B 1903—HIK trukket.

1. drenge

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	ØB	9	6	3	0	15—1	15
2	KB	8	4	2	2	10—9	12
3	Frem	8	4	3	2	15—6	11
4	Brønshøj	9	5	1	3	19—10	11
5	AB	9	4	2	3	13—14	10
6	B 93	7	4	1	2	14—8	9
7	KFUM	9	4	1	4	21—27	9
8	Fremad A.	9	2	1	6	10—20	5
8	B 1903	9	2	1	6	11—23	5
10	HIK	9	0	1	8	3—13	1

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

2. drenge

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	AB	9	8	0	1	31—5	16
2	KB	8	5	2	1	17—7	12
3	B 1903	9	4	2	3	18—18	11
4	Frem	8	3	3	2	16—11	9
5	ØB	9	4	1	4	10—10	9
6	Brønshøj	9	4	1	4	20—22	9
7	Fremad A.	9	2	2	5	8—18	6
8	B 93	7	2	1	4	16—18	5
9	HIK	9	1	3	5	9—22	5
10	KFUM	9	2	0	7	7—22	4

1. lilleput

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	AB	9	7	2	0	21—10	16
2	HIK	9	5	1	3	22—14	11
3	KFUM	9	5	1	3	23—19	11
4	B 93	9	4	2	3	20—19	10
5	ØB	9	4	2	3	9—7	10
6	KB	9	4	1	4	17—15	9
7	B 1903	9	3	3	3	18—20	9
8	Frem	9	2	2	5	9—16	8
9	Brønshøj	9	2	3	4	13—16	7
10	Fremad A.	9	0	1	8	7—24	1

3. drenge a

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	KB	8	8	0	0	43—4	16
2	Frem	9	8	0	1	37—5	16
3	B 93	9	5	1	3	20—11	13
4	AB	9	5	1	3	22—13	11
5	B 1903	9	4	1	4	16—29	9
6	ØB	9	3	0	6	20—25	6
7	KFUM	9	2	1	6	6—42	5
8	Fremad A.	8	2	0	6	17—21	4
9	Brønshøj	9	2	0	7	11—24	4
10	HIK	9	2	0	7	12—30	4

2. lilleput

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	Brønshøj	9	6	2	1	16—5	14
2	AB	9	5	2	2	27—10	12
3	Fremad A.	9	4	3	2	13—11	11
4	Frem	9	5	0	4	16—10	10
5	HIK	9	3	4	2	23—14	10
6	KB	9	3	3	3	6—7	9
7	ØB	9	3	3	3	16—16	9
8	B 93	9	2	2	5	6—25	6
9	KFUM	9	3	0	6	17—22	6
10	B 1903	9	1	1	7	8—24	3

3. drenge b

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	Frem	9	9	0	0	48—4	18
2	Sundby	9	8	0	1	50—4	16
3	B 1908	9	6	1	2	39—9	13
4	VIF	9	6	1	2	38—16	13
5	Hvidovre	9	4	0	5	26—16	10
6	SIF	9	4	0	5	21—24	9
7	Mariendal	9	3	0	6	10—30	6
8	Hellas	9	2	0	7	9—50	4
9	Husum	9	1	1	7	5—42	3
10	FB	9	0	0	9	3—54	0

3. lilleput

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	Frem	7	6	1	0	29—1	13
2	AB	7	6	1	0	26—3	13
3	Fremad A.	7	5	0	2	13—9	10
4	HIK	7	5	0	2	11—7	8
5	B 1903	7	2	1	4	10—15	5
6	VIF	7	2	0	5	6—15	4
7	Hvidovre	7	1	1	5	8—24	3
8	B 1908	7	0	0	7	0—25	0

4. drenge

Nr.	Klub	K.	v.	u.	t.	Maal	P.
1	B 1903	6	5	1	0	16—9	11
2	Hvidovre	6	5	0	1	32—5	10
3	AB	6	2	2	2	14—10	6
4	KB	6	2	1	3	10—20	5
6	Frem	6	2	0	4	7—12	4
6	Fremad A.	6	2	0	4	11—26	4
7	ØB	1	0	1	5	2—10	2

Disse stillinger er med al mulig forbehold, da det ikke paa nuværende tidspunkt har været muligt at faa dem korrigeret i KBU.

Men stillingerne kan ikke forrykkes væsentligt, da det kun er holdenes sidste 2—3 kampe dette drejer sig om.

Red.

A.B. - TRYKKERIET
 (NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
 CENTRAL 16.505

Fotografen og tegneren har ordet

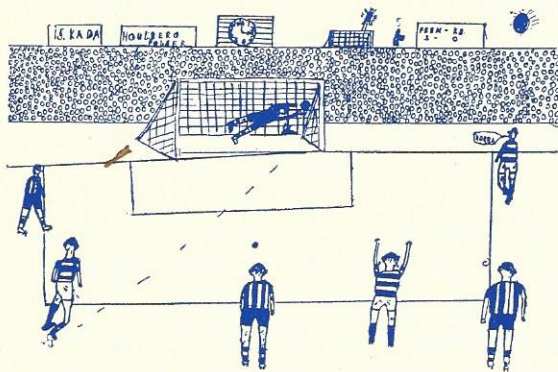

Fra kampen mod OB (0—0). OBs v. wing »gør en frem'er ukendelig«.

Det svære artilleri er kørt frem

Dommerens entre paa banen i flaaebasen Portsmouth.

»Lilleputtens drøm«. Tegnet af Arne Petersen, 1. lilleputhold.

Vi vinder, vi vinder ikke, vi vinder, vi vinder ikke, o. s. v.

EINER PEDERSEN

Glarmester

DYBØLSGADE 39 . TELF. EVA 4337
(v. Sdr. Boulevard)

Stort udvalg i rullegardiner,
persiener og fotografirammer
Fineste billedindramning
udføres.

Alt i persiener.

Ruder indsættes hurtigt
og billigt.

Spillets aand!

Foredrag holdt af Niels Middelboe i dommerklubben. (Fortsat fra november nr.).

Det er ganske naturligt, at det er gaaet saadan i England, og eksempelvis vil jeg nævne off-side lovens ændring i 1925 fra »3 til 2« og nu i fjor den nye skubbestemmelse.

Den gamle off-side regel oplevede jeg jo gennem 12 aar under mit ophold i England, og det var saadan, at den »off-side taktik«, som for evigt vil være knyttet til navnet Mc Cracken, lidt efter lidt blev alle holds eje. Det blev faktisk saadan til slut, at spillet standsedes ved omtrent hvert andet angreb, fordi angriberne virkelig havde svært ved at gardere sig imod de koldt beregnende backers off-side fælde — og det var utvivlsomt disse evindelige standsninger og dermed publikums og presens reaktioner, der var een af grundene til ændringen.

Havde man i 1925 kunnet forudse følgerne af den nye off-side regels indførelse, tror jeg ikke, at man havde foretaget ændringen. Jeg tænker naturligvis paa den **tredeback**, som den nye lov gav anledning til og den rent spillemæssige forringelse, som blev resultatet af denne »stopper«. Det **overdrevne spil paa manden**, som »stopperen« benyttede sig af, og som senere anvendtes af andre forsvarsspillere, har — saavidt jeg kan forstaa — igen affødt de skærpede bestemmelser om skub og obstruktion i den sidste lovudgave.

Naar svenskerne kategorisk forbyder »stämpling« og sydeuropæerne ikke tillader skub til maalmanden, er det eksempler paa det samme: at lovene — og dommerpraksis — ønskes tilpasset det spil eller den spillefacon, som lokale forhold nødvendiggør.

Og vi kender det samme fra mangeartede **fortolkninger**, der findes rundt om i verden, og som foranledigede FIFA til at indkalde lovkonferencen ifjor i London med det formaal at faa alle de fodboldspillende nationer ind paa ensartet fortolkning.

Ikke engang her i Norden har vi kunnet undgaa divergerende opfattelser paa forskellige omraader, hvilket viser, hvor uhyre vanskeligt det vil blive at faa alle lande ind paa samme linie. Og det er bemærkelsesværdigt, at skønt vi i Danmark altid har fulgt — eller prøvet paa at følge — engelsk fortolkning og sportsaand, har dog en række afvigelser fra den engelske fortolkning sneget sig ind i dansk fodbold, hvor de ikke bør være, fordi de ikke vil blive tolereret af en engelsk dommer.

Vore spillere har indført disse afvigelser, der i visse tilfælde maa kaldes daarlige og grimme vaner, men vore dommere maa i sidste instans tage ansvaret, fordi de ikke har gjort brug af loven til at sætte en stopper for de daarlige vaner. Følgende indvendinger mod vore dommere — eller i al fald langt de fleste af dem — mener jeg at være berettigede:

1. En kendt dommer for ca. 25 aar siden straffede lovlige skub, hvis de var for haarde. Nu til-

dags er dommerne tilbøjelige til at gøre det samme, idet de lader deres afgørelse afhænge af skubets udfald. Med andre ord: Hvis en spiller væltes, uden at der har været tale om fare, vil dommeren blæse i fløjten, medens han ikke giver fri-spark, saafremt den spiller, der skubbes, bliver paa benene i et ellers tilsvarende tilfælde.

2. En dansk dommer kan lide at høre sin egen fløjte. Dersom bolden bliver sparket haardt og langt ind mellem publikum eller 10 meter over eller ved siden af maalet, hvorfor saa bruge fløjten? At fløjte, naar der skal sparkes maalspark eller kastes ind, finder jeg ogsaa ganske unødvendigt. Vil man endelig bruge fløjten, da er et lille pift tilstrækkeligt; selv foretrækker jeg i saadanne tilfælde en lille armbevægelse som tegn paa, at bolden kan sættes i spil.

3. Danske dommere er ikke særlig gode til at praktisere fordelsreglen, og en af grundene mener jeg, er den, at de løber med fløjten i munden i stedet for at have den i en kort snor om fingeren, hvilket giver dommeren det lille sekund, der ofte kræves for at kunne overveje situationen, inden afgørelsen falder.

4. Endelig en dansk specialitet. Jeg tænker paa brugen af hænder og arme til at holde eller puffe en modstander med, som altfor mange anvender. Det er en meget kedelig og daarlig vane, og dertil meget usportslig og som saadan stridende mod engelsk spilleaand. Enhver lille uoverensstemmelse, der er opstaaet i kampe mellem engelske og danske hold i København, har sædvanligvis haft sin årsag i den ulovlige brug af »danske« arme eller hænder, og det er paa høje tid, vore dommere befrier spillet for denne skavank, som rimer daarligt med den ofte lovpriste danske fodboldkultur. Og dommerne kan let gøre det, hvis de følger § 12, hvis indhold de kender saa godt, og som kræver **advarsel, hvis en spiller vedblivende overtræder lovene efterfulgt af udvisning, hvis han igen begaar en overtrædelse!**

Ved at handle saadan, ville dommerne samtidig gøre spillet en stor tjeneste — og dommerne behøver ikke at være bange for, at det skulle blive nødvendigt at beordre halvdelen af spillerne ud for at holde spillet rent. Det er min erfaring — og jeg tror, at de alle vil være enig med mig — at den virkelig besværlige spiller er undtagelsen, og naar han først sidder i omklædningsrummet, vil der ikke være grund til at nære frygt for alvorlige overtrædelser af de øvrige 10. Med en svag dommer kommer imidlertid let nogle af disse 10 paa afveje.

Det er mig dog samtidig en glæde at komplimentere vore danske dommere for den energi, interesse og samvittighedsfuldhed, hvormed de søger at dygtiggøre sig; vore dommere har endvidere et godt kendskab til de skrevne love, og de er, mine herrer, fremfor alt absolut upartiske i deres kendelser.

Efter denne opvarmning vil jeg saa gaa over til aftenens hovedemne: **Udviklingen af spillets eller lovens aand** og derfor tager vi en sviptur over til

England. Vi gaar 150 aar tilbage for at komme til at gennemleve hele starten og udviklingen af fodboldspillet — og derigennem dets love — idet vi stadig holder os klart, at det er **det**, der foregaar ude paa banen, som er **det primære**.

Om fodboldspillet før 1800 behøver vi i denne forbindelse kun at vide, at **det eksisterede**, og at det gennem nogle aarhundreder havde fundet sted paa visse højtidsdage ude paa marken efter princippet: »Hensigten helliger midlet«. Alt var tilladt, og spillet, hvis man kan kalde det et spil, var kun en speciel form for slagsmaal og var kendt under betegnelsen »Pøbelfodbold«.

Vi vil interessere os for spillet fra det øjeblik, det fandt vej ind i de store engelske kostskoler, hvor det kom til at foregaa under ledelse af mænd, der allerede var kendt med cricketspillet, og som

iøvrigt havde faaet deres uddannelse som lærere først paa en af de store kostskoler og derefter enten paa Oxford eller Cambridge universitet, alle aarhundrede gamle kulturinstitutioner.

Indenfor skolens enemærker kunne man naturligvis ikke tolerere den tidligere form for »Pøbelfodbold«. Her maatte der være »mening i gal-skaben«; men for at Deres billede af englænderen kan olive saa fuldstændigt som muligt, skal De vide, at fodboldspillet i begyndelsen — selv i disse skoler — var ret voldsomt, paa et enkelt omraade **brutalt**, idet noget, man kaldte »hacking« (spark over skinnebenene) oprindeligt var tilladt. Det var et tegn paa spillets **mandige** karakter, som holdt sig i mange mange aar. Følgende lille rim, der stammer fra cricketspillets barndom, er betegnende for den engelske kostskoleelev selv den dag i dag:

»No game was ever yet worth a rap
for a rational man to play,
into which no accident, no mishap
could possibly find its way.«

Med andre ord: For en rask ung mand er et spil ikke noget godt spil, hvis det ikke er forbundet med et risikomoment.

Vi tænker os herefter hensat til en boldbane paa en af Englands gamle fine kostskoler Eton eller Harrow f. eks. En hel masse drenge (tallet er underordnet) slippes løs paa banen, delt i to partier med en bold og to maal, et i hver ende. Spillet antager straks formen af »stimefodbold« og brugen af hænder og arme (en reminiscens fra pøbelfodbolden) praktiseres paa enhver tænkelig maade. Efter nogen tids forløb begynder de bedst begavede at spekulere over taktik, og resultatet bliver, at en angriber stationeres helt nede paa tærerne af modpartens »maalmand«.

En høj og lang bold sparkes ned mod dette maal. I det »maalmanden« skal til at faa fat i bolden, render angriberen ham ned, og bolden triller ind i maalet, der anerkendes, fordi man ser »stort« paa voldsomt spil, og begrebet maalmandsbeskyttelse er ukendt. Drengene finder en saadan spillemaade evig dejlig, men lærerne griber snart ind og forbyder denne »taktik«. Det er ikke skubbet til »maalmanden«, der generer lærerne, men placeringen af modpartens forward, den saakaldte »sneaking«, som de finder at være uforenelig med deres opfattelse af »fairness«. (fortsættes.)

2. drenge Frem—KFUM 10. sept. »Monty« scorer for Frem.

Glade tilskuere!
Da Danmark scorede sit 3. maal mod Sverige.

Bladudvalget

ønsker alle medlemmerne, annoncørerne samt alle vore venner og læsere en god og hyggelig julefest og et godt nytaar med tak for aaret, som svandt.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.
Telefon: Valby 1317 - 1331.
Medlemstelefon: Valby 1331.
Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).
Postgirokonto: 65,388.